Spisová značka: 3 Tm 5/2017

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Novém Jičíně - soud pro mládež rozhodl dne 26. 4. 2017 v hlavním líčení samosoudcem JUDr. Jiřím Hanzelkou, **takto:**

Obžalovaný

mladistvý Xxx ,

nar. xxx v xxx, svěřenec školského zařízení Výchovný ústav Ostrava – Hrabůvka, Slezská 23, odloučené pracoviště Polanka nad Odrou, osada Janová, t.č. ve Vazební věznici v Ostravě,

je vinen, že

v období od 12.10.2016 do 19.10.2016 v Novém Jičíně, okres Nový Jičín, ve školském zařízení Výchovný ústav, střední škola a středisko výchovné péče, Nový Jičín, Divadelní 12, jehož byl tehdy svěřencem, agresivním způsobem ohrožoval jiné svěřence uvedeného zařízení xxx, nar. xxx, xxx, nar. xxx a xxx, nar. xxx a záměrně u jmenovaných vyvolával obavy z napadení a ze způsobení vážné újmy na zdraví tím způsobem, že nejprve dne 12.10.2016 v době od 21.00 hod. do 22.00 hod. vstoupil do pokoje, kde byl ubytován xxx, přičemž xxx během jeho spánku přidržel ruku za zápěstí, kapesním nožem jej pořezal na předloktí levé ruky, poté dne 19.10.2016 okolo 20.00 hod. v uvedeném zařízení poté, co odmítl užít předepsané tišící léky, podávané mu personálem zařízení, vstoupil do pokoje č. 5, kde se v tu dobu nacházeli svěřenci xxx a xxx, přičemž mladistvý v uvedeném pokoji z pod postele vytáhl zde dříve odhozený kuchyňský nůž, uchopil jej nadhmatem do pravé ruky a ruku s nožem zvedl do úrovně hlavy ostřím proti jmenovaným poškozeným, načež xxx a xxx z obav z napadení a z užití uvedeného nože mladistvým společně utekli na chodbu ke dveřím vychovatelny opatřeným zvenčí tzv. koulí, poté do vychovatelny vstoupili a zde se před mladistvým uzavřeli, na což mladistvý reagoval tak, že několikrát nožem bodl do skleněné výplně

uvedených dveří, čímž u obou poškozených vyvolal značné obavy o jejich život, načež předmětný nůž odložil až po několikeré výzvě přiběhnuvších pedagogů,

přičemž uvedeného jednání se dopustil za situace, kdy se již dříve v přesně nezjištěné době od 1.9.2016 do 11.10.2016 několika svěřencům uvedeného školského zařízení svěřil s tím, že v nočních hodinách nemůže spát, neboť pokud usne, pak jej ve spánku pronásledují duchové, kteří jej nabádají k tomu, aby někoho zabil, přičemž údajně on sám má obavy, že je uvedeného jednání skutečně schopen, kterážto informace se rozšířila do povědomí svěřenců předmětného školského zařízení a zapříčinila obavy u svěřenců zařízení z případného jednání mladistvého, přičemž jednání mladistvého xxx vyústilo v jeho hospitalizaci v Psychiatrické nemocnici v Opavě od 19.10.2016 do 2.12.2016,

t e d y jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu a spáchal uvedený čin vůči dítěti a se zbraní,

č í m ž s p á c h a l

provinění nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. b), c) trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 353 odst. 2 TrZ za použití § 31 odst. 1 zák. č. 218/2003 Sb. o soudnictví ve věcech mládeže, ve znění novel (dále ZSM) k **trestnímu opatření odnětí svobody v trvání 5 (pěti) měsíců a 2 (dvou) týdnů.**

Odsouzení je nepodmíněné.

Podle § 31 odst. 4 ZSM toto trestní opatření vykoná odděleně od ostatních odsouzených **ve věznici nebo ve zvláštním oddělení pro mladistvé.**

Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku se mladistvému ukládá **ochranné léčení psychiatrické v ambulantní formě.**

O d ů v o d n ě n í :

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Novém Jičíně podal dne 8.3.2017 obžalobu na mladistvého xxx pro skutek, který právně kvalifikoval jako provinění nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2, písm. b), c) trestního zákoníku, kterého se dle obžaloby měl dopustit (zkráceně řečeno) tím, že v období od 12.10. do 19.10.2016 ve školském zařízení Výchovný ústav Střední škola a Středisko výchovné péče Nový Jičín agresivním způsobem ohrožoval jiné svěřence uvedeného zařízení, kdy nejprve dne 12.10.2016 xxx během jeho spánku přidržel ruku za zápěstí, kuchyňským nožem jej pořezal na předloktí levé ruky a způsobil mu tak několik drobných řezných ran na hřbetu předloktí levé ruky, následně v přesně nezjištěné době se postavil v jednom z pokojů zařízení z kuchyňským nožem v ruce před xxx a uvedeným nožem manipuloval v jeho bezprostřední blízkosti a současně mu vyhrožoval, že jej probodne a dále dne 19.10.2016 kolem 20. hodiny v uvedeném zařízení poté, co odmítl užít tišící léky vstoupil do pokoje, ve kterém se nacházeli xxx a xxx, přičemž z pod postele vytáhl zde dříve odhozený kuchyňský nůž, který zvedl do úrovně hlavy ostřím proti oběma jmenovaným, přičemž jim uváděl, že je jde zabít a tito mladiství utekli společně na chodbu ke dveřím vychovatelny, do které vstoupili a před mladistvým se zde uzavřeli. Uvedeného jednání se dle obžaloby dopustil za situace, kdy se již dříve v přesně nezjištěné době od 1.9. do 11.10.2016 několika svěřencům uvedeného školského zařízení svěřil, že

v nočních hodinách nemůže spát, neboť pokud usne, pak jej ve spánku pronásledují duchové, kteří jej nabádají k tomu, aby někoho zabil, přičemž údajně on sám má obavy, že je uvedeného jednání skutečně schopen, kterážto informace se rozšířila do povědomí svěřenců předmětného školského zařízení.

Obžalovaný mladistvý xxx u hlavního líčení k vytýkané trestné činnosti uvedl, že poškozenému xxx neudělal nic a s předmětným nožem chodil jen po pokoji a tudíž nikomu nic neudělal. Tento nůž odevzdal, když pan xxx šel za etopedkou a etopedem a ti zavolali policii. Vše bylo v pohodě, nic se nestalo. Nůž na pokoj donesl xxx a schoval jej pod postel, kde ho on našel. Chtěl jej odevzdat, ale xxx, xxx i xxx před ním utekli do vychovatelny a zavřeli se tam, neboť měli strach. Také není pravdou, že by xxx pořezal. Dle policejního komisaře se xxx pořezal sám kvůli holce. On si u xxx žádných jizev nevšiml. Ve výchovném ústavu se učil na zedníka, což jej bavilo, ale lékař mu to zakázal. Důvody nezná. Užívá nějaké léky, a pokud jejich užití vynechá, bývá agresivní. To pak bouchá do dveří, křičí na ostatní, ale nikomu neubližuje. Pravdou je, že sociální pracovnici řekl, že se chce zbavit rodičů. Řekl jí, že je vyvraždí. Myslel tím matku, otce, bratra i sestru. Odmala byl totiž rodiči i sestrou týrán. Nikoho jiného zabít nechce, byť jedné paní při hospitalizaci v Opavě řekl, že má chuť někoho zabít. Je pravdou, že v noci jej pronásledují duchové, kteří jej nabádají, aby někoho zabil. Bál se proto i spát. Má za to, že to je z důvodu požívání pervitinu. Svěřil se etopedce, že má takovéto halucinace. Říkal to také svým kamarádům, konkrétně xxx, xxx, ti mu to věřili. Když to řekl etopedce paní xxx, ta zavolala záchranku a byl odvezen zpět do Opavy a odtud pak do vazební věznice. Ve vazební věznici neměl žádný problém ani s xxx, léky zde užívá. Marihuana ani pervitin mu ve vazbě nechybí. Necítí se být na nich závislý. Pravdou ale je, že ony představy má i v současné době, kdy pervitin neužívá. Pořád jej pronásledují ti duchové.

Z výpovědi svědka, mladistvého xxx bylo zjištěno, že aktuálně je umístěn v ústavu v Novém Jičíně. Má nařízenou ústavní výchovu asi od 13 let. V ústavu jsou pokoje pro 2 chlapce. On byl na pokoji s xxx, xxx nebo xxx. Pokud obžalovaný měl pořezat xxx, tak u toho nebyl a domnívá se, že pro to nejsou ani důkazy. Ví, že cxxx má sklony k sebepoškozování. On sám u něj našel ostrý předmět a viděl u něj pořezané ruce. S obžalovaným vycházel dobře, neměl s ním problémy. Nikdo však kromě něj s obžalovaným nechtěl být na pokoji, protože měl psychické problémy. Když on spal, tak obžalovaný celou noc seděl vedle na posteli a díval se na něj, protože se bál usnout. Říkal mu to, že se bojí usnout, protože slyší v hlavě hlasy, které ho nabádají k tomu, aby někoho zabil. S tímto se svěřil i xxx. I když mu to o těch hlasech věřil, strach z něj neměl a obžalovaného se nebál. V předmětný den, kdy obžalovaný našel pod postelí nůž, byl na pokoji právě s obžalovaným a také s xxx a xxx. On s xxx seděl na jedné posteli, kde se nacházel xxx, si nevybavuje. Přišel obžalovaný xxx, vzal nůž a šel s ním proti xxx. Ten mu řekl, že to není vtipné. Obžalovaný se smál a ze srandy nůž pozvedl. Když začal xxx z pokoje utíkat, utíkal také. Nevěděl, co může od obžalovaného čekat. Nemyslí si, že by chtěl obžalovaný opravdu někoho zabít, ale neuvědomuje si, co dělá. Předtím k žádnému konfliktu mezi nimi nedošlo, nepohádali se. Podle něj to obžalovaný myslel ze srandy, ale přehnal to. Kdyby v místnosti nebyl ten nůž, nic by se nestalo. S xxx ten den běželi z pokoje naproti k vychovatelně, kde se schovali. Obžalovaný šel s nožem za nimi. Asi dvakrát pak bouchl nožem o sklo ve dveřích vychovatelny. Když obžalovaný uviděl pana xxx, tak před ním ustoupil, ale ten nůž mu nechtěl dát. Nakonec ho odevzdal etopedovi. Poté přijela policie. Obžalovaný mu ten den ani nikdy v minulosti neublížil. Zda udeřil někdy xxx, tak to neví. Občas do něj ryl. Když měl obžalovaný nůž v ruce, nekřičel na ně. Neví, zda při tom něco říkal. Nemyslí si, že by jim vyhrožoval zabitím. Není mu nic známo o tom, že by obžalovaný někomu vyhrožoval. Když šel obžalovaný na ně s tím nožem, tak se sice přímo nebál, ale nevěděl, co od něj může čekat. Ostatní s obžalovaným nechtěli spát na pokoji, protože měl psychické problémy. Když s ním na pokoji spal, strach neměl, ale bylo mu to nepříjemné.

Z výpovědi svědkyně xxx bylo zjištěno, že pracuje jako speciální pedagog ve Výchovném ústavu v Novém Jičíně. Incidentu, který je projednáván u soudu, přítomna nebyla, není tedy přímým svědkem. V ten den byla přivolána panem vychovatelem, který za ní přišel s tím, že obžalovaný ohrožuje ostatní kluky nožem. Řekl to i kolegovi panu cxxx, takže oba běželi k vychovatelně. Zde stál hlouček kluků, mezi nimi xxx, xxx a xxx. Říkali, že obžalovaný xxx má u sebe nůž, který nechce odevzdat a že se ho bojí. Na její výzvu, aby nůž odevzdal, jí obžalovaný řekl, že žádný nůž nemá. Kluci byli vyděšeni a říkali, že nůž má v kapse. Šla proto zavolat policii, ale mezitím obžalovaný ten nůž odevzdal. Později jí xxx s xxx incident s obžalovaným na pokoji popisovali. Říkali, že xxx brnkal na kytaru a xxx měl klíčenku na nějakém řetízku, se kterou mával a bouchal s ní přítomného xxx. V ten moment přišel na pokoj vychovatel a ruku obžalovanému chytil. Když odešel, xxx s tou klíčenkou praštil xxx znovu do obličeje. Pak obžalovaný začal najednou hledat něco pod postelí a vytáhl nůž, se kterým na chlapce ukazoval. Oni se oba polekali a utekli na vychovatelnu, kde se zavřeli a zůstali s vychovatelkou. Nechtěli, aby přítomná vychovatelka dveře otevírala, protože se obžalovaného báli. Údajně obžalovaný na ty dveře tím nožem bušil. To vše ví ale jen z vyprávění. O pořezání xxx ví jen zprostředkovaně. Před incidentem, kdy ho měl údajně obžalovaný pořezat, si na poškozeném žádného zranění nevšimla. Obžalovaný se jí svěřil, že slyší hlasy. Bylo to v den, kdy se vrátil z Psychiatrické nemocnice v Opavě. Přišel za ní s tím, že jí musí vysvětlit, jak to tehdy bylo s tím nožem. Říkal, že v hlavě slyšel hlasy, které ho nabádaly, aby někoho zabil a že má strach jít spát, aby se to neopakovalo a on někomu neublížil. Bylo to poprvé, co jí o těchto bludech říkal.

Z výpovědi svědkyně xxx bylo zjištěno, že ve Výchovném ústavu v Novém Jičíně pracuje jako sociální pracovník se zdravotním zaměřením. Stará se o zdravotní stav chlapců, vede jejich zdravotní dokumentaci. Obžalovaný xxx přišel do Nového Jičína z jiného zařízení už s trvalou psychiatrickou medikací, kterou v podstatě od začátku odmítal užívat. Mluvila s ním i o možnosti injekčního podání léků, na což tehdy řekl, že pokud mu dá někdo injekci, tak ho zabije. Žádnému z projednávaných incidentů nebyla přítomna. Asi 24.10.2016 v době, kdy už obžalovaný byl hospitalizován v Opavě, přišel za ní ráno xxx. Chtěl se zřejmě vyhnout škole, protože za ní chodil několik dnů, že je nemocný, ale nic mu nebylo. Ptala se jej, zdali má nějaký problém a na to se jí svěřil, že dne 12.10., když byl večer na pokoji sám a spal, probudila ho bolest. Když otevřel oči, tak vedle jeho postele stál obžalovaný, v ruce držel malý černý nožík a řezal ho na předloktí levé ruky. Provedla s ním o tom zápis a zranění si prohlédla. Na ruce měl od dlaně až po předloktí několik malých řezných ran, ale ty už byly starší, zajizvené. Nicméně pod loktem měl dvě větší rány, které byly čerstvé, možná týden staré. K lékaři jít odmítl, tak mu rány ošetřila jen desinfekcí. Dále jí řekl, že když spatřil obžalovaného s tím malým černým nožíkem, lekl se a ptal se jej, co dělá. Obžalovaný mu řekl, že nic a odešel. Nicméně za chvíli se vrátil a lehl si na vedlejší postel s tím, že tam bude spát až do rána. V hlášení vychovatelů bylo skutečně poté napsáno, že xxx byl na tom pokoji celou noc a nedal se odtamtud dostat pryč. Slyšela, že obžalovaný pak ohrožoval i ostatní chlapce nožem, ale u toho nebyla. Jí samotné nikdy o žádných halucinacích neříkal, lékařům také ne. Poprvé toto slyšela až 4.11., kdy byl znovu odvezen do Opavy. Ten den přišel za paní xxx a řekl jí o těch hlasech, které ho nabádají, aby někomu ublížil. Mluvila také s matkou obžalovaného. Ta je z něj nešťastná. Říkala, že jí doma fyzicky napadal. Od paní doktorky z Opavy pak ví, že se svěřil, že má v plánu vyvraždit svou rodinu. O xxx nikdy neslyšela, že by se měl sebepoškozovat. Poprvé to slyšela až dnes u soudu. Ani ve zdravotních záznamech o tom není žádná zpráva.

Z výpovědi svědka xxx bylo zjištěno, že ve Výchovném ústavu v Novém Jičíně pracoval od 1.9.2016. Byl zde na pozici vychovatele, ale nebyl kmenovým zaměstnancem ústavu. Obžalovaný přišel do ústavu asi den po něm. Projevoval se vcelku dobře a na pozitivní vjemy reagoval pozitivně. Byl velmi přátelský a schopen vykonávat zadané úkoly. Na traumatické a náročné situace však reagoval velmi negativně. Věděl o něm, že měl nevlastního otce, který ho týral. Má snížení intelekt a bere léky na ztlumení aktivity a neadekvátních reakcí. Jeho rodinu z Ostravy zná. O pořezání xxx mu později řekl sám poškozený. Sdělil, že se to nestalo ve spánku a byla to jen taková

hra. Tenkrát xxx nechtěl jít do školy a on jej hlídal. Povídali si a řekl mu to. V té době již obžalovaný v ústavu nebyl. U druhého incidentu byl přítomen. Obžalovaný tenkrát šel na pokoj k xxx. Oháněl se klíčenkou a xxx při tom bouchl. On šel k nim na pokoj proto, aby obžalovaný podepsal odmítnutí léků. Viděl, že klíčenkou bouchl do tváře i xxx. Když pak obžalovaný začal odtahovat postel od zdi, kluci začali utíkat a vyběhli na chodbu před vychovatelnu. Obžalovaný se vydal s nalezeným nožem za nimi a on šel zkontrolovat druhou část oddělení a informovat o situaci etopedy. Nevzpomíná si, zda obžalovaný klukům něco říkal, když šel pozvolna za nimi. Kluci možná křičeli, že obžalovaný má u sebe nůž. Byl to pro ně všechny šok. Prošel chodbou až do kanceláře etopeda xxx, kterému řekl, aby zavolal policii. Druhý z etopedů šel s ním zpět za obžalovaným. V té době měl obžalovaný nůž již schovaný a po chvíli jej v klidu panu etopedovi vydal. Nebyla tam žádná agrese. Když přicházeli na místo s etopedem, otvíraly se dveře do kanceláře a vše probíhalo v klidu. Nikdo v tu chvíli se podle něj necítil ohrožený. Obžalovaný byl ten den odvezen do PN Opava. Teprve po této události se mu xxx svěřil, že byl pořezán. Již po prvém příjezdu z léčebny se obžalovaný svěřil, že slyší hlasy, které mu říkají, aby někoho zabil. Ostatní kluci z něj určitě měli obavu. Věděl o obžalovaném, že má občas projevy humoru, které hraničí se šikanováním. K němu se obžalovaný choval někdy velmi přátelsky, jindy byl agresivní. Když obžalovaný vytáhl na chlapce nůž, chtěl hlavně varovat ostatní. Když xxx s xxx z pokoje utekli, obžalovaný šel za nimi. Nechtěl se vzniklou situací nějak experimentovat, neměl s tím žádné zkušenosti. Nebyl si jistý, co obžalovaný udělá, ale domníval se, že se časem uklidní. Nechal ho proto odejít. Mohl jej zadržet jen fyzicky. Celé to vnímal jako nebezpečnou situaci a věděl jen, že musí něco udělat, aby ostatní nebyli ohroženi. Proto šel tou chodbou směrem k etopedům, aby náhodné přítomné varoval. Rovněž si říkal, že by obžalovaný mohl i na něj zaútočit, ale u těch dveří vychovatelny nebyl nijak agresivní a kluci se přes sklo dveří na něj smáli.

Z výpovědi svědka xxx bylo zjištěno, že ve vazební věznici na cele 238 byl umístěn společně s obžalovaným xxx. Ten mluvil přes den, že má nějaké vidiny. Řekl mu, že by měli něco vymyslet, aby mohli jít od sebe. Obžalovaný s ním nechtěl být na cele. Proč, to neví. Obžalovaný jej navedl, aby si vymyslel, že jak v noci spal, že jej škrtil a dusil polštářem, ale nebyla to pravda. Nevěděl, že to bude řešit policie, a proto druhý den přiznal, že šlo o výmysl. Obžalovaný v noci problémy se spaním neměl.

Ze znaleckého posudku a výpovědi znalkyně MUDr. Dany Skřontové bylo zjištěno, že obžalovaný trpí od narození trvalou, léčbou neovlivnitelnou, poruchou - lehkou mentální retardací. Jedná se o nedostatečný rozvoj intelektových schopností. Postiženo je myšlení, řeč i osobnost daného jedince. Kromě této vrozené poruchy jsou registrovány závažné dysharmonie v osobnostním vývoji, kdy přes nízký věk se jeví již téměř ustálená porucha osobnosti směrem disociálním, která má tyto charakteristické znaky: uspokojování vlastních potřeb bez ohledu na jiné, trvalá nezodpovědnost a bezohlednost vůči společenským normám, pravidlům a závazkům, nezájem o city druhých, neschopnost udržovat trvalé vztahy, nízká tolerance k frustraci, nízký práh pro uvolnění agrese a násilí, neschopnost poučit se ze zkušeností, zvláště z trestu, neschopnost pociťovat vinu, svádění viny na jiné, nalézání výmluv pro své chování. Obžalovaný je pravidelným a dlouhodobým uživatelem návykových látek THC a amfetaminů, bez toxikomanické vazby psychické nebo fyzické. Motivace jeho jednání není chorobná, jeho schopnosti rozpoznat nebezpečnost svého jednání byly nepodstatně snížené, jeho schopnosti toto jednání ovládat byly vlivem mentální retardace snížené na rozhraní mezi podstatným a nepodstatným. Intoxikace návykovou látkou pouze odstranila již tak minimální zábrany a uvolnila agresivní potenciál. Ochranné léčení obecně předpokládá léčitelnou chorobu, což v případě obžalovaného není. Jeho poruchu osobnosti ani jeho mentální retardaci nelze vyléčit. S ohledem k jeho věku může případná ústavní léčba přinést navíc technické problémy. Jeho dlouhodobý pobyt na oddělení pro dospělé znalkyně nedoporučuje. Stejně tak na oddělení, kde jsou umístěné děti, by jeho přítomnost rovněž nebyla vhodná. Za současné situace obžalovaný nemusí užívat potřebné léky. Vzhledem k jeho věku,

k jeho impulzivitě a k tendencím k afektivním labilitám však znalkyně doporučuje jeho umístění do Výchovného ústavu se zvláštním režimem s léčebně výchovnou péčí a s nařízením ochranné léčby ambulantní formou, neboť trvalá medikace by mohla snížit jeho potenciál. Tvrzení obžalovaného, že má slyšet hlasy, je z pohledu znalkyně nereálné, neboť to neodpovídá žádné psychické poruše. Spíše to odpovídá tomu, jak si laik psychickou poruchu představuje. Sluchové halucinace jsou součástí závažnějších onemocnění, kdy ale navíc nejsou jediným symptomem. Jde například o schizofrenii, která však u obžalovaného nebyla nikdy diagnostikována.

Ze zprávy o zaznamenaném rizikovém chování ve Výchovném ústavu Nový Jičín, sepsané dne 19.10.2016 ve 23,30 hodin xxx a xxx bylo zjištěno, že událost, ke které došlo dne 19.10.2016 v 19,55 hodin byla popsaná takto. K události došlo na pokoji číslo 5, ve kterém se nacházeli xxx, xxx a xxx. xxx držel kytaru a pokoušel se na ni hrát. xxx švihal klíčenkou s kováním proti xxx zrovna ve chvíli, kdy do pokoje vcházel vychovatel xxx. Ten šel za xxx, aby mu podepsal, že odmítá užití předepsaných léků. Chytil xxx ruku a zabránil dalšímu švihání xxx. Na to se xxx otočil a švihl klíčenkou přes obličej xxx. Bylo to asi bolestivé, protože xxx se hned za obličej chytil. Pan vychovatel xxx vyzval, ať toho nechá. Podával mu k podpisu knihu, kde se zaznamenává medikace chlapců. xxx podpis odmítl. Pan vychovatel chtěl z pokoje odejít. Za ním se vydali i chlapci xxx a xxx. xxx v tu chvíli začal odtahovat postel, kde byl schovaný kuchyňský nůž. Chlapci na to reagovali okamžitým únikem z pokoje. Vběhli na vychovatelnu, kde byla paní vychovatelka xxx, a zavřeli za sebou dveře. Pan vychoval xxx viděl, jak xxx nožem buší do dveří vychovatelny. Šel proto za etopedem xxx a xxx a oznámil nebezpečné xxx chování. Všichni tři pak šli zpět k vychovatelně, před kterou stál xxx. Vychovatelna již byla v tuto chvíli otevřená. xxx vyzvala xxx, aby ji nůž vydal. Tvrdil, že žádný nůž nemá. Znovu ho všichni vybídli, ať nůž odevzdá, což stále odmítal s tím, že nůž u sebe nemá. Shodli se, že zavolají policejní hlídku. Etoped xxx se snažil xxx vysvětlit, že po příchodu policie to bude horší, snažil se ho přimět k odevzdání nože, což xxx nakonec udělal. Po příjezdu policie byla zavolána RZS. Ta chlapce vyšetřila a nakonec s doprovodem policie odvezla do Psychické nemocnice v Opavě.

Ze záznamu sepsaného Výchovným ústavem Nový Jičín, konkrétně sociální pracovnicí se zdravotním zaměřením xxx ze dne 24.10.2016 v 8,00 hodin bylo zjištěno, že 24.10.2016 byl xxx vyšetřen na ošetřovně výchovného ústavu. Na levé horní končetině na předloktí měl asi 13 viditelných malých řezných ran. Většina z nich je již zhojena jizvou, pouze 2, asi 8 cm pod loktem, jsou ještě zcela nezhojené. K lékaři chlapec odmítá jít, odjíždí ještě dnes na dovolenku. Souhlasí, že navštíví lékaře příští týden. Ke zjištěným řezným ranám xxx sociální pracovnici sdělil, že dne 12.10.2016 na pokoji číslo 5 ve večerních hodinách jej xxx ve spánku pořezal nožem na levé horní končetině. V tu dobu byl na pokoji zcela sám, neboť xxx byl na útěku. Ve spánku cítil bolest ruky. Vzbudil se a vedle postele stál xxx a v ruce držel černý malý kapesní ostrý nůž, kterým jej řezal do levé ruky na předloktí. Za vychovatelem s tím nešel z důvodu nedůvěry. Celou věc řekl až minulý týden panu xxx a panu etopedovi xxx, kterým jediným důvěřuje. Říct o napadení měl odvahu až poté, co xxx byl odvezen pryč z jejich zařízení. Pokud by xxx v ústavu zůstal, nikdy by to neřekl. xxx jej bil již dříve, bil jej smetákem po hlavě, zádech i jiných částech těla. Dne 16.10.2016 na počítačové místnosti na něj hodil celý počítač umístěný na stole. Převrhl se na něj i stůl. Viděl to vychovatel xxx. xxx bil i ostatní chlapce. Všichni se jej bojí. Nejvíce bil xxx. Toho vždy odvedl do svého pokoje, aby je nikdo neviděl. Dělal to skoro každý den. Jednou na xxx hodil na chodbě, kde je televize, i křeslo. Také viděl, jak xxx polil xxx vodou a když se xxx ohradil, tak mu xxx dal ránu pěstí mezi lopatky.

Ze zprávy Výchovného ústavu Nový Jičín k nezletilému xxx bylo zjištěno, že ten byl přijat do jejich zařízení 2.9.2016. Projevuje zájem o studovaný obor. Jeho studijní výsledky jsou nadmíru uspokojivé. Ve škole i na praxi je ochotný, slušný a s pedagogy spolupracuje. Patří mezi zodpovědné a svědomité studenty v přístupu ke vzdělání. Své povinnosti a režimové prvky

dodržuje a patří mezi vzorné chlapce v zařízení. V kolektivu působí přátelským dojmem, konflikty nevyhledává, neinklinuje k žádným problémovým jedincům. Výrazně pozitivním aspektem u chlapce je abstinence návykových látek a nikotinu. S rodinou je v pravidelném kontaktu. Do zařízení se ovšem vrací obvykle později než ve stanovené době a musel být hlášený útěk.

Z výstupní zprávy Psychiatrické nemocnice v Opavě po ústavní léčbě od 4.11.2016 do 2.12.2016 bylo zjištěno, že dle psychologického vyšetření nejsou u obžalovaného zachyceny psychotické markry. Sluchové halucinace odkazuje do minulosti. Dominuje u něj disharmonický vývoj osobnosti směrem k dissociálnímu, výrazný sklon k agresivním a impulzivním reakcím. Jedná se o velmi nevyzpytatelného pacienta s oploštělou chladnou emotivitou, jemuž schází empatie. Vzhledem ke všem těmto uvedeným skutečnostem je nebezpečný pro okolí. Je u něj diagnostikována porucha chování, nesocializovaná porucha chování – agresiovní rapty, výhrůžky ublížení ostatním. Dále diagnostikována předstíraná duševní porucha. Doporučená medikace a případné vycházky výhradně v doprovodu pedagoga. Dále doporučeno omezení kontaktů s rodinou.

Z lékařské zprávy MUDr. Pavla Sikory, praktického lékaře pro děti a dorost ze dne 8.10.2016 bylo zjištěno, že pro psychomotorickou retardaci není obžalovaný z hlediska lékaře zařaditelný do žádného odborného učiliště. Nerozumí základním výzvám, je pasivní, nedokáže vyhodnotit správně požadované pracovní postupy. Pod psychickým tlakem jedná agresivně, vyhrožuje okolí. Léčba je u něj nutná, ale on sám požaduje její vysazení. V současné době není nikdo schopen zajistit prevenci úrazu při praktickém vyučování. Lékař doporučuje vyřadit jej z praktické výuky a ponechat jen na teorii, než se celý případ dořeší stran jeho zařazení.

Ze stejnopisu rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 8.7.2016 č.j. 0P 394/2001-217 bylo zjištěno, že nezletilý xxx, narozen xxx, u něhož byla rozsudkem Okresního soudu v Ostravě nařízena ústavní výchova, byl přemístěn do zařízení Výchovný ústav, Střední škola a Středisko výchovné péče Nový Jičín. Rozsudek nabyl právní moci 24.8.2016.

Ze stejnopisu rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 8.12.2016 č.j. 0P 394/2001-250 bylo zjištěno, že nezletilý xxx byl přemístěn do Výchovného ústavu Ostrava – Hrabůvka, Slezská 23, pracoviště Polanka nad Odrou, osada Janová. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 18.1.2017.

Okresní soud Nový Jičín, soud pro mládež, vyhodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu a má za zjištěno a prokázáno, že obžalovaný mladistvý xxx se dopustil jednání tak, jak je popsáno ve výrokové části tohoto rozsudku. Trestní stíhání mladistvého xxx je vedeno vazebně. I v důsledku této skutečnosti nebyl proveden důkaz výslechem svědka poškozeného xxx, který je prakticky od 9.1.2017 dosud na útěku. Ve věci nebyl vyslechnut jako svědek ani v přípravném řízení a k přečtení úředního záznamu o jeho výpovědi nebyl dán souhlas. Část žalovaného jednání, konkrétně ve vztahu k tomuto poškozenému xxx, byla tudíž pro důkazní nouzi vypuštěna z jednání, které je obžalovanému vytýkáno. To vše za situace, kdy obžalovaný k této části vytýkaného jednání nepovídal, poškozený xxx nebyl vyslechnut a jiné důkazy, z kterých by bylo možno jednoznačně prokázat předmětné jednání, soudu předloženy nebyly. Obdobně byla oproti obžalobě u odsuzujícího rozsudku ze skutkové věty vypuštěna ta část, v níž měl obžalovaný xxx dne 19.10.2016 slovně vyhrožovat zabitím xxx a xxx. Takovéto slovní výhrůžky nepotvrdil ani slyšený poškozený xxx ani přítomný svědek xxx. Konečně byla upravena dle výsledku provedeného dokazování i ta část skutkové věty, která popisovala rozsah pořezání ruky xxx. Soud tak učinil poté, co z výpovědi svědkyně xxx zjistil, že ta s několikadenním odstupem viděla pořezanou ruku poškozeného a nacházely se na ní pouze 2 čerstvé rány. Ačkoliv obžalovaný se k poranění ruky poškozeného xxx nedoznal, lze mít za to, že ostatními provedenými důkazy, zejména výpovědí poškozeného xxx a svědkyně xxx je možno dovodit, že obžalovaný se ve výroku rozsudku

uvedeného jednání dne 12.10. vůči xxx dopustil. Stejně tak lze na základě vyhodnocení provedených důkazů dovodit jednání obžalovaného ze dne 19.10., a to v rozsahu uvedeném rovněž ve výrokové části tohoto rozsudku. I při vynechání popisu slovních projevů obžalovaného lze jeho jednání podřadit pod skutkovou podstatu provinění nebezpečného vyhrožování. Vyhrožování totiž nemusí být slovní, ale musí být především způsobilé vzbudit důvodnou obavu (vyšší stupeň tísnivého pocitu ze zla, kterým je vyhrožováno). Při vědomí poškozených o duševním stavu obžalovaného, o existenci hlasů, které ho nabádají k zabití jiného člověka, je totiž nepochybné, že způsob, kterým se obžalovaný projevoval vůči okolnímu světu (držel v ruce nůž, kterým vůči poškozeným manipuloval), nepochybně bylo způsobilé vzbudit důvodnou obavu, že k usmrcení či těžké újmě na zdraví může v důsledku jednání obžalovaného dojít. Poněvadž takovýto projev obžalovaného byl směřován vůči dítěti (§ 126 trestního zákoníku – dítětem se rozumí osoba mladší 18 let, pokud trestní zákon nestanoví jinak) a také se tohoto jednání dopustil se zbraní, naplnil znaky skutkové podstaty provinění nebezpečné vyhrožování dle § 353 odst. 1, odst. 2, písm. b), písm. c) trestního zákoníku.

Při úvaze o trestním opatření soud vyhodnotil všechny rozhodné skutečnosti podle § 39 trestního zákoníku a § 25 ZSM. Mladistvému polehčuje při absenci jeho doznání toliko skutečnost, že do současné doby nebyl soudně trestán. Nicméně povaha a charakter projednávané trestné činnosti a zejména osobní, zdravotní a jiné poměry obžalovaného vyžadují uložení nepodmíněného trestního opatření odnětí svobody. Výchovné trestní opatření v podobě podmíněného trestního opatření odnětí svobody by se totiž vzhledem k osobě obžalovaného zajisté minulo očekávaným účinkem. V rámci upravené trestní sazby je možno ukládat trestní opatření odnětí svobody až na 18 měsíců. Výše zmíněná polehčující okolnost pak vedla soud k uložení výměry trestního opatření v první třetině předmětné sazby, a to ve výměře 5 měsíců a 2 týdnů. Pro výkon tohoto trestního opatření byl mladistvý podle § 31 odst. 4 ZSM zařazen do věznice odděleně od ostatních odsouzených, na zvláštní oddělení nebo do zvláštní věznice pro mladistvé, když dosud nedovršil 19 let.

Nejen zájem obžalovaného, nýbrž i ochrana společnosti vyžaduje, aby se mladistvý podroboval léčebnému režimu, který může utlumit projevy jeho agrese a násilí a který do budoucna může vést k zamezení páchání trestné činnosti. Proto byla u něj v souladu s návrhem soudní znalkyně uložena ochranná psychiatrická léčba v ambulantní formě (§ 99 odst. 2 písm. a/, odst. 3 trestního zákoníku).

Poučení: Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání ve lhůtě 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, ke Krajskému soudu v Ostravě, prostřednictvím podepsaného soudu.

Státní zástupce a obžalovaný mohou podat odvolání pro nesprávnost kteréhokoli z výroků, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání je vždy možno podat též proto, že takový výrok učiněn nebyl, nebo i proto, že bylo porušeno ustanovení o řízení, jež předcházelo rozsudku.

Odvolání musí být ve stanovené zákonné lhůtě řádně odůvodněno tak, aby z něho bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudek předcházelo. Z odvolání státního zástupce musí být patrno, zda se podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

V Novém Jičíně dne 26. dubna 2017

JUDr. Jiří Hanzelka v.r.
Samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Šárka Perůtková